

сърцето ви друго търси да намбри — или, въ противен случай всички ви животъ, ще бжде като безпокойнъ и тяготенъ сънъ — колко ще тупа сърцето ви ако сполѣтите подъ сѣнкы на букветъ и яворытъ сѣднѣтъ на трѣвѣтъ, замисленъ и затженъ нѣкои младъ момъкъ, русъ или черноокъ, който съ печалны пѣсни да ся ожалва и да ся искайва за вашѣтъ жестокость, която му ся струва че показвате Вы къмъ него. Любезный читателю, прости ми това отстѣивание, защото не само единъ писатель въ свѣтътъ е слуга на перото си. Но да ся обърнемъ изново къмъ нашѣтъ приказкъ.

Боляринѣтъ Тихомиръ скоро забѣлѣжилъ, че Невѣнка ста яла по блѣдникава и слаба: родителското сърдце поскърбѣло, и той съ нѣжны думы ѣж распытувалъ за причинѣтъ на туй нейно промѣнение и най-послѣ заключилъ, че дщеря му е болна; за това нарочно пратилъ скороходець до стогодишникѣтъ си лелѣж която отдавна живѣяла въ тѣмнѣтъ но веселѣтъ долинѣ на Кылефарскѣтъ пустынѣ *) въ неприступный си твърдѣлъ на Бълновръхъ**), дѣто събирала всякакви былкы, трѣвы и влакнѣ коренчета. Тя обычала да живѣе сама по-вече съ планинскый дивячь а не съ питомнытѣ но развратнытѣ по нейното мнѣние, човѣцы; тя не была жестока нито немилостива, напротивъ тя была всякога готова да помага на страждущето човѣчество, което и въ тѣзи пустынѣ прибѣгвало до неѣж за помощ; защото тя была прочута въ онова врѣме като саможива но и вѣща старика, която разбирала отъ силѣтъ на былкытѣ и знаела съ тѣхъ да лѣкува човѣческытѣ недѣжы. Боляринѣтъ ѣ описалъ подробно бѣлѣзытѣ на Невѣнчинѣтъ болѣсть и ѣж молилъ съ

*) Кылефарово е село два часа далечъ отъ Търново на югъ къмъ Балкана, рѣката която тече прѣзь него слѣзва далеко отъ высокытѣ върхове на Старопланинскѣтъ цѣпъ и образува една приятна долинѣ дѣто въ старытѣ врѣмена, и особено въ послѣдний периодъ на Българското царство, много отъ болеритѣ Търновскыи имали палаты и твърдѣлы (кули), както ся вижда и днесъ по развалинытѣ шо ся срѣщатъ въ врѣмето на царя Александра. Шанмановъ баща, тука е съградилъ великолѣпенъ мѣнастирь Св. Теодосия Търновскый, скитове отъ които и днесъ има завардени и подновени. Въ рѣкоцитѣ ся срѣща Кылефарово.

**) Бълновръхъ е високъ единъ хѣлмъ на тѣзи странѣ, който ся отнася малко калѣ Трѣвнѣ днесъ, на него отгорѣ има една равнина съ единъ богатъ изворъ и много развалини отъ вети сгради. Тука ся намѣрватъ често срѣбѣрни бабки чисти, отъ еднакъ странѣ сплющени и кръсть изглибенъ на горѣ а отъ другѣтъ пълно корубестъ като лещено зърно. Въ пространството на Бълновръхъ вадыжъ на послѣдне врѣме най-хубавитѣ каменни вѣглища на трѣвненскытѣ рудници.